

Algebran peruslause

Kompleksikertoimiseksi polynomiksi kutsutaan lauseketta

$$p(z) = \sum_{k=0}^n a_k z^k,$$

missä kertoimet a_k ovat kompleksilukuja. Muuttuja z on luonnollisinta ajatella kompleksiseksi. Kyseessä on siten funktio $\mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$.

Vastaavasti puhutaan *reaalikertoimisesta polynomista*, jos kertoimet a_k ovat reaalilukuja. Reaalikertoiminen polynomi on kompleksikertoimisen erikoistapaus, ts. jokaista reaalikertoimista polynomia voidaan ajatella myös kompleksikertoimisena. Muuttuja z voidaan tällöin ajatella joko reaaliseksi tai kompleksiseksi: kyseessä on funktio $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ tai $\mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$.

Jos $a_n \neq 0$, on polynomien *asteluku* $\deg p = n$.

Algebran peruslauseen mukaan jokaisella vähintään ensimmäistä astetta olevalla kompleksikertoimisella polynomilla p on ainakin yksi (reaalinen tai kompleksinen) nollakohta, so. on olemassa z_1 siten, että $p(z_1) = 0$.

Algebran peruslause ei päde reaalialueella: esimerkiksi polynomilla $z^2 + 1$ ei ole lainkaan nollakohtia reaalilukujoukossa \mathbb{R} . Kompleksilukujoukko onkin siinä mielessä reaalilukuja täydellisempi, että algebran peruslause saa yksinkertaisen muodon.

Algebran peruslause on luonnollisinta todistaa kompleksifunktioiden teorian pohjalta.

Linkkejä

[Polynomien tekijöihin jako](#)

Simo K. Kivelä 29.04.2005